

V.

Vrána pôje: korenják!
 Mej pšenico je oslák;
 Vdód se glási: úp, up, úp!
 Žito bóde v dober kúp;
 Želna kliče: pív, pív, pív!
 Naša dékla gre v pustív;
 Kukavica: kú, ku, kú!
 Cesar gléda iz gradú,
 Svítli cesar, cesarica,
 Kráľ zamórski in kraljica;
 Tènkí mládi gospodiči,
 Cesaríči in kraljiči;
 Lépe mláde gospodične,
 Cesaríčne in kraljične.

Jaz mej njími rad bi býl,
 Támkej skákal, jèl in píl!
 (Jaz bi ž njími ráda býla,
 Tàm plesála, jéla, píla!)

VI.

Kadar se otrok učí držati žlíc.

Déte môje! prími žlíc
 Z désno róko, ne z levíco!
 Désna róka — lépa,
 Léva róka — slépa;
 Désna róka — práva,
 Léva je zmešnjáva:
 Ali kdór je oberóč,
 Ták oprávi vse gredóc.

M—L.

Tolmáč.

Da bi se té pésence laže rozuméle do konca, zatò se jim dodáje tolmač tacih beséd, o katerih je mísliti, da ne bodo obče znane. Začéti hočemo od I. pésence, ki je bila užé natisnena v 3. „Vrtci“ létošnjega léta.

I. Pogonjič, kdor pomaga pastirju črédo „poganjati,“ in sploh, kdor kaj „pogánja.“ — Čáda, črna krava. — Keblica, néka leséna posóda; der Kübel.

II. Vitoròg je vol „zavítih rogóv.“ — Kám-ba, lesén lók (Bogen), ki gré volu okolo vratú in potlej góri v leséni járem. — Kóla (srédnjega spola množstvenega števila), to je vóz, der Wagen; križevátna kóla, neokována, vsa leséna kóla; križevátno koló, neokováno, vse leséno koló, katero ima samó štiri perésa ali špice, ki gredó po dvé in dvé vzpóred (parallel) ob péstu (Nabe) góri do platišča (Radfelge), ter se ob péstu na „križ“ prerezávajo. — Prédnja, zádња préma, prédnji, zádñji konec vozá. — Pólza (Reibeseit) je v prédnejjéj prémi taka deščica, po katerej se drgne in „polzí“ sóra (Langwiede). — Prégelj je lesén klin, ki se skozi jármovo góž ali trto (jármovko) vtákne v prevrtano ojé, da se „vpréže“ ojé k jarmu. — Rusín, zamòklo-rujav ter ob enem tudi morógast vol. — Od sebe, bú! takó kmet poganja vola, kadar mu velí, da bi šel „od sebe“ ali na lévo.

III. Samopáša je živál, katera se hoče vedno stráni od čréde „sáma pasti,“ in tudi prešíren otrok se imenuje samopáš. — Krpèzica ali krepèlec; der Knüttel. — Rák se imenuj osmokrák zatò, ker ima „osem krakov“ ali nóg. — Samíce so jérhaste hlače od ene „sáme“ kože storjene, a ne od dvéh.

IV. Kolovôden je, kdor „kolo vódi,“ in sploh, kdor kako stvár „vódi“ (der Anführer). Srb ima svoj posében plés, ki ga imenuje „kolo“ (der Ringelreihen). — Predhodníca, (namésto: predhodníca), takó se imenuje danica, kakor da bi vedno „hodila pred“ vsémi drugimi zvézdami.

V. Oslák je nekák plevél; die Ackerwinde. — Vdód ali vdèb; der Wiedehopf. — V pustív iti Dolénjcu znáči: iti po svétu in se potem nikóli ne povrniti domóv, ter nikóli ne dati glasú o sebi. — Zamórsk je, kdor prebiva „za mórjem“ ali na ónej stráni mórja; „múr“ ali „múrin“ je črn človek (der Neger), a ne: „zamórec“ ali: „zamúrec.“ — Cesaríč je cesárjev sín, a kraljič kraljev sín, cesarična cesarjeva hči itd.

VI. Oberóč je, kdor z „obéma rokama“ jednako lehkó déla: z levíco, kakor z desníco. — Gredóc ali hitro opraviiti.

M—L.